

всичко, когато се завърните отъ лозието. — Кой иде? Братъ ми. — Кога ще върви сестра Ви за Виенна? — Тя има намѣрение да тръгне въ Сръбда съ поща-та. — Азъ дохождвахъ да я испроводиж. ако нѣмахъ много работа. — Азъ повиквахъ брата Ви, да доде на монастиря, ако бѣхте ми казали. — Ще ли додете сутрѣ вечеръ у насъ? — До-щж. — Ще ли пишете една чаша добъръ пелинъ? — Пи-щж по-сети. Заклахте ли прасенце-то? — Ще го заколимъ за Богоявление.

Θ Ε Μ Α 18.

Ποῖα γραμμάτια γυρέυετε; — Ἐγώ δὲν γυρέυω γραμμάτια, ἀλλὰ τὴν χρυσῆν ἀλυσίδα μου. — Τι γυρέυει ὁ ἀδελφός Σας; — Αὐτὸς γυρέυει βιβλίον. — Ποῖον βιβλίον, τὸ ἰδικόν του ἢ τὸ ἰδικόν μου; — Αὐτὸς δὲν γυρέυει μήτε τὸ ἰδικόν του, μήτε τὸ ἰδικόν σου, ἀλλὰ τὸ ἰδικόν μου. — Τίνι ἔχετε δώσει τὰς χρυσᾶς δακτυλήθρας Σας; — Ἐγώ τὰς ἔδωκα τῷ ῥάπτῃ. — Ωμιλήσατε τῷ Κόμητι (на грѣфа) ἢ τῷ Βαρόνῳ; (барону) — Ἐγώ δὲν ωμιλησα μὲ αὐτοὺς, ἀλλὰ μὲ τὸν Ἡγεμόνα. — Εχετε εἰδεῖ τοὺς ώραιούς ἵππους τοῦ Ἡγεμόνος; — "Οχι, ἀλλ' εἶδον τὸ ώραιὸν παλάτιόν του. — Ποῖα ἀλεξιβρόχια ἔχετε; — Ἐγώ ἔχω τὰ μεταξωτὰ ἀλεξιβρόχια τοῦ θείου μου; — Εὕρετε τὸ μαχαιρίδιόν μου; — "Οχι, δὲν τὸ εὔρον.

Θ Ε Μ Α 19.

Кому сте говорили за онже работа; — Азъ говорихъ на кръстника Ви. — Момчето на търговеца гладно ли е? — Не, то не е гладно, но му е студено. — Кое ножче имате? — Азъ имамъ Петрово-то ножче. — Говорихте ли на учители-тѣ или на учениците? — Не, азъ не съмъ говорилъ нико на единитѣ, нико на